



„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gid. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primerimi popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Budimpešta 16. Seja zbornice poslancev je obiskana prav dobro. Na hodnikih se živahno pogovarjajo o dogodkih včerajšnjega dne. Zapisnik zadnje seje je bil potrjen brez vsake opombe. Več poslancev je glede vprašanja, da-li smejo govoriti, izzvalo glasovanja po imenih.

Budimpešta 16. Posvetovanje liberalne stranke bode jutri zvečer ob 6. uri in pol. Komisija, da se napravi kompromis med vlado in večino, oziroma opozicijo, je pretrgala svoja posvetovanja za ta čas, dokler se ne povrne Koloman pl. Szell.

Pariz 16. Predsednik francoske republike, Feliks Faure je danes ob 10. uri zvečer od kapi zadet umrl nenadoma. (Faure je bil rojen v Parizu dne 30. februarja 1841. S prva se je posvetil trgovini, katere se je izučil v neki prodajalnici usnja. Leta 1881. je zapričel svoje politično delovanje, istega leta je bil tudi izvoljen državnim poslancem. L. 1894. je vstopil kakor minister za mornarico v takratni kabinet Dupuy. Ko je odstopil Kuzimir Perier. je bila 17. januarja 1895. v Versaillesu volitev predsednika. Izvoljen je bil Feliks Faure s 430 glasovi proti 361. Umrl je v 58. letu svoje dobe.)

Berolin 16. Kakor pročajo jutranji listi, vlada ne odgovori na interpelacijo Johannsena, ki je na dnevnem redu današnje seje in se tiče izgona danskih podanikov iz severnega Šlesviga.

Ponesrečeno opravičevanje.

Poštena lekeija, ki jo je dalo trentinsko glasilo »Alto Adige« italijanskim poslancem iz Primorja, je zadela tako v živo, da se signori še niso pomirili. Rečeno glasilo jim je pomolilo pred nos

PODLISTEK.

2

Eliza.

— { Piše Poluks. } —

— Moral sem ji jaz dati to staro suktnjo; iz Ljubljane poslali so jo nam v tako letni obleki in v tako slabem obuvalu, da bi mi bila zmrznila po potu, ko bi jo kar tako pripeljal sem — pripomnil je odgonski sprevodnik Jeriha, ko sta stopala z županom v hišo.

— Ja, ja, sitnosti, same situosti — ponavljal je župan že v izbi in pogledaval krog po dveh, treh pivcih, ki so sedeli za mizo.

No, no, kaj pa je? — vpraševali so radovedno in ogledovali odgonskega sprevodnika, še bolj pa ono postavo pri peči, ki je vstopila za njim in o kateri niso vedeli, je-li ženska ali možki.

— Ah, kaj če biti — zamahnil je župan z roko, položil list na mizo in ukazoval svoji starejši hčeri, ki je prišla iz kuhinje.

— Kakega pol literca zavretega vina, pa hitro! — in ko je hči zginila iz izbe, obrnil se je proti tujki in dejal nekako mehko:

— Slecite se, saj vam bo prevroče! —

V tem pa je prišel gospod Divuš, občinski tajnik, ter vzel oni list v roke.

— Eliza Kovač je iz Stebrea — je dejal.

— V Stebrea ni nobene Elize Kovač — ga je popravil župan — jaz poznam ljudi vse županije.

zrealo, v katerem so videli, kako nelogično, nenaravno in nezmiselno je vse postopanje njihovo. In gospóda so se menda prestrašili svoje lastne slike. To jim je razburilo živce in jim je provzročilo hude kongestije. Kako so zavijali dejstva, kako so se zvijali, kako so pošiljali v boj vso svojo — sofistiko, da bi odbili od sebe trdo in pravično obsodbo, ki jim jo je napisal »Alto Adige« z hvalevredno odkritostjo, zdravim kriterijem in tudi opravičeno narodno sebičnostjo. »Alto Adige« jim je povedal najprej kaj plastično, kako smešni so, ako napovedujejo vladi vojno, ako pa zajedno prosijo obzirnosti in milosti — isto vlado; povedal jim je, kako nelogično je to, ako primorski Italijani prisegajo večno in neporušno solidarnost z Italijani trentinskimi, ako pa zajedno sklepajo zavezništvo z najhujimi in zajedno tudi jedinimi sovražniki istih trentinskih Italijanov; in slednjič je bil iz izvajanj trentinskega glasila razviden dokaz, kako frivolna, neliberalna in zajedno tudi skrajno nepredvidna je politika primorskih Italijanov. Frivolno je, ako je kdo v imenu svoje narodne ideje sovražnik narodni ideji drugih; neliberalno je to, ako kdo trdovratno odreka drugim, česar zahteva za-se, sklicevaje se na pravo in zakon; in tudi nepredvidno je to z ozirom na svojo lastno bodočnost, ako kdo radi hipne zadrege ali hipne koristi žaga vejo, na kateri sedi on sam!

In tako delajo naši primorski Italijani. Ves program njihov sloni na nacionalni ideji in vse njihov delovanje dobiva svojo direktivo iz nacionalne ideje. Oni stoje in padejo z narodnostnim načelom! In vendar: kakor furije so po koncu, čim so se oglasili tudi njih sodeželani slovanske narodnosti, da bi zahtevali v imenu istega načela in iste ideje, česar trebajo za svoje lastno narodno in kulturno življenje!

— Seveda je ni, pa ta sliši tje — razlagal je tajnik. — Stari oče njen, Matevž Kovač, je bil rojen v Stebrea št. 5 in pristojen sem v našo občino Leskovec. Preselil se je v Trst, oženil se tam in imel sina Antona. Ta se je tudi oženil in se zopet preselil v Gorico, kjer je umrl. Njegovi hčeri Ana in Eliza, rojeni v Gorici, pa sti pristojni semkaj in Eliza Kovač je prav za prav od tu iz Stebrea, naše občine.

— Jej jej — čudila se je mati županja, očetu županu pa je švignila ta-le pametna misel v glavo, katero je — v svesti si modrosti svoje — naznanil svojim poslušalcem:

— Ali če je do zdaj ni bilo pri nas, jo tudi zdej ne potrebujemo.

— Potrebujemo je seveda ne — je pritrdil tajnik. — Ali ona je bila v Ljubljani brez dela, brez službe in brez dokumentov, priprli so jo radi vlačugarstva in jo poslali sem v našo občino, ki jo mora prevzeti.

— Zaradi vlačugarstva!? — ponavljala je županja in neverjetno gledala tujko, ki je mej tem odložila suktnjo, copate in ovijačo ter v lehni temni gosposki obleki izgledala prav pošteno.

— Da, zaradi vlačugarstva — je potrdil tajnik županji. — Tukaj se čita dobesedno: Podpisani magistrat stolnega mesta Ljubljane odreja, da se šestnajstletna . . .

— Šestnajst let! — vzkliknili so poslušalci, tajnik pa je brezbrizno bral dalje:

Ali primorski Italijani res ne mislijo na to, da s tem izpodkopujejo podlago svoji lastni varnosti za bodočnost? Ne, oni najbrže ne mislijo na to! Strah, ki jih ovira, sta jih oslepila tako, da se, da-si . . . nacionalni, bore za ohranitev zistema tega narodnosti, torej za namene, ki so v izravnem nasprotstvu z — nacionalno idejo.

V tirolskih Italijanah, ki se zbirajo okolo »Alto Adige«, pa govorita tudi zdrav zmisel in zdravo sebičnost — torej pamet.

Naravno je torej, da je prišlo do navskrižja med onimi, ki gledajo in sodijo, in med onimi, ki slepo bijejo okolo sebe.

Argumenti, ki jih je navelo rečeno trentinsko glasilo v posvarilo svojim sorojakom primorskim, so bili tako tehtni, da bi morali prepričati vsakogar. Ali naših Italijanov niso prepričali, to pa zato ne, ker se le-ti prepričati ne dajo.

Proti argumentom se niso mogli boriti, pripoznati svoje krivde tudi niso hoteli — zato so obmolknili. In molčali so do teh dni, ko jim je prišla pomoč iz — iste Tirolske. »Piccolu« je kar odleglo.

Tajnik italijanskega kluba, liberalni poslanec Panizza, je napisal v nekem drugem tirolskem listu, »Baldo«, članek. V pojasnenje, pravi, v resnici pa v obrambo veterinjaštva primorskih Italijanov.

Toda tudi Panizza si ne upa tako daleč, da bi dokazoval opravičenost zveze Italijanov z Nemci kakor take. Opravičuje jo marveč s tem, da trdi, kako so skupine na desnici še slabše vzlie vsem svojim programom o ravnopravnosti. Temu v dokaz navaja: trpljenje Nemecev na Češkem, Moravskem in Šleziji ter Italijanov na Primorskem in v Trentinu!

. . . da se šestnajstletna Eliza Kovač zaradi vlačugarstva odžene v domovinsko občino Leskovec. —

— Tako mlada! — je javkala županja in sklepala roke.

Župan pa se je, v zavesti svoje odgovornosti, popraskal za ušesi in modroval:

— Kaj pa počnemo žnjo? delati menda ni vajena, zastoj . . .

— Čakajte, gospod župan! Tukaj tako ne more in morda tudi neče ostati, — kaj gospodična? — obrnil se je tajnik k tujki in zarudel, da je priznalo vlačugo nagovoril z »gospodično«. Toda nje vitka postava, inteligentni obraz in ponosno vedenje izvabilo mu je nehoté ta naziv na jezik.

— Ne, tukaj ne ostanem — je dejala kratko in odločno.

— No torej! — ja nadaljeval tajnik. — Občina ji izda poselsko knjižico, da ji potrebnega denarja za pot in potem naj gre zopet v svet. Drugič bode že pazila, da ne pride z oblastmi v navskrižje.

— Ja, ja, prav imate! — se je oddahnil župan.

— Pa s takim tenkim oblačilem je ne morete poslati nikamor — se je vmešal odgonski sprevodnik, — zmrzne, predno stopi na prag.

(Pride še.)

Kar za glavo smo se prijeli, ko smo čitali to opravičevanje. Ako g. Panizza ni vedel povedati družega v opravičenje političkih kozlov in harlekinad svojih brateev iz Primorja, potem naj bi bil rajše molčal. Ali ne sluti, kako se je le osmešil se svojimi pripovedkami o mučeništvu Nemecev na Češkem?! Ali ne ve, da se s pravljicami ne pobijajo dejstva?! A golo dejstvo je, da so Nemei na Češkem v manjšini in da se Čehi vzle temu dejstvu morajo boriti še le za enakopravnost. Je-li to mučenništvo, ako manjšina hoče imeti privilegijev na vseh konceh in krajih?! Je-li to mučenništvo za manjšino, ako hoče večino potisniti v razmerje podrejenosti in ako se večina upira temu z vsemi dovoljenimi sredstvi?!

In še le na Moravskem in v Šleziji! V obeh teh dveh pokrajinah so Nemei v manjšini, v prvo imenovani pokrajini so Čehi celo v ogromni večini. A v obeh pokrajinah gospodujejo — Nemei!! In to v deželnih zastopih in v deželnih zavodih. Na Moravskem morajo Čehi boriti obupen boj, da bi se vsaj nekoliko poravnalo to kričeče nerazmerje in ta vnebovpijoča krivica. V Šleziji pa se morajo Poljaki in Čehi — večina prebivalstva — boriti še le za najprimitivnejše pogoje svojemu narodnemu obstanku. Prav tako kakor Hrvati je in Slovenci na Primorskem.

Da, tudi »mučenništvo Italijanov« na Primorskem je navel gosp. Panizza v dokaz krivičnosti skupin na desni in vlade. Tu pa res ne vemo, da-li imamo posla z nečuvno brezobraznostjo, ali pa gorostasno nevednostjo?!

Ali naj res ponavljamo zopet stvari, ki stoje pred nami v vsej svoji grozoti?! Ali naj pravimo zopet in zopet, kako so Italijani — in to z sodelovanjem vlade — skoro da absolutni gospodarji v deželi, da-si nimajo nikakega naslova za tako gospodstvo: ni v svojem številu, ker so v manjšini; ni kakor kulturen življ, ker so srečno doveli tako daleč, da je n. pr. Istra mej onimi deželami avstrijskimi, ki imajo največ analfabetov; ni po svojih administrativnih zmožnostih, ker se morda v nobeni drugi pokrajini ne dela tako malo za gospodarsko povzdigo, nego dela naša gospodovalna stranka; ni po svojih etičnih in moralnih lastnostih, ker je gotovo ni stranke v državi, ki bi nadkrilila našo gospodovalno stranko v brezobzirnosti, brezvestnosti in zasmehovanju javne in politične morale; najmanj pa v svojem čustvovanju do države! Ničesar, prav ničesar ne morejo Italijani navesti v podkrepljenje svojega gospodstva, ki je v pravo nesrečo pokrajini — a gospod Panizza se sklicuje na mučenništvo Italijanov?! To je že od sile.

In ako meni g. Panizza, da so razmere na Primorskem krivične, vprašamo ga: kdo dela z rokami in nogami na to, da bi se ohranile te razmere? In kdo bije uprav grozen boj, zahtevajoči najhujih žrtev v to, da bi se te razmere premenile? Ali vidi gospod Panizza mučenništvo Italijanov v prizadevanju Slovanov, da bi se rešili iz mučenništva, v katero jih tišče — somišljeniki gospoda Panizza?!

V zaključku je zagrešil g. Panizza neslano tirado, vskliknivši: Vsi vedo, da italijanski klub, kadar-koli je prišlo do praktičnega izvajanja, glasuje za pravico, svobodo in enakopravnost!!

Bog mu odpusti to laž, mi mu je ne moremo. Predrzna je, prehudo bije resnice po glavi.

Stenografski zapisniki državnega zbora in deželnih zborov v Trstu, Pulju in Gorici, kriče tako, da mora čuti ves svet: kake so ona pravica, svoboda in enakopravnost — kakoršnje si mislijo in kakoršnje ljubijo Italijani!!

Ako gospod Panizza ne ve navesti družega, nego »mučenništvo« Italijanov in Nemecev, da bi rešil politiko italijanskega kluba iz prokletstva smešnosti, potem mu že moramo reči, da se mu je poskus ponesrečil popolnoma. Ako bi bili Italijani res za pravico in svobodo, bilo bi jim mesto le na strani Slovanov. Tako pa so na oni strani, kjer ni mučenikov, kjer pa ustvarjajo mučenike! In to tovarištvo se bode maščevalo nad Italijani prej ali slej.

DOPISI.

Iz Klanca, dne 15. svečana 1899. (Izv. dop. Čakal sem, gospod urednik, spretnjšega peresa, da

se kdo oglasi gledè veselice kozinskih rodoljubov v Kozini, ki se je vršila, dne 5. t. m. — a čakal sem zaman.

Dovolite torej, gospod urednik, da spregovorim jaz nekoliko besed o tej veselici.

Veselica se je vršila v najlepšem redu. Videti je bilo gostov iz vseh bližnjih vasij, kakor tudi iz Lokve, Povirja, Boršta in Bazovice. Petje pod vodstvom vrlega pevovodje gospoda Bezeg-a se je izvajalo še precej precizno, in čuditi se je, da so se naučili kozinski peveci že pet težkih zborov v poldrugem meseci. Posebno je ugajala občinstvu peta točka »Slovenac in Hrvat«, možki zbor, katero so morali peveci ponoviti na splošno zahtevo občinstva. Čast vrlim pevcem in neumornemu pevovodji!

Deklamacija »Turki na Slévie« je deklamovalo dekle Anica Žerjav prav dobro, žal, da malo prehitro; ali ker je bil to prvi njeni nastop, mora se pohvaliti to dekle radi njene res velike srčnosti. Vse priznanje takim narodnim dekletom!

Veseloigra »Stara mesto mlade« igrala se je prav dobro. Videti je bilo, da so se igralci — in to še le prvič na odru — jako marljivo učili. Mnogo smeha je vzbudil posebno sluga »Josip« s svojim priprostim nastopom in govorom, kar je še bolj vplivalo na veselost občinstva. Tudi lajtenant »Steblovski« se je pokazal s svojo dolgo vlogo jako spretnega igralca. Doktor »Kazimir« je izvršil svojo vlogo tudi dobro, le govornjenje njegovo je bilo malec pretiho. — Spretnosti, govoru in kretanju gospe »Repkovske« pa se je bilo kar čuditi; kakor »vdova« izvajala je svoj del prav izvrstno. Moralo bi se reči tej igralki, da je res »Talijina hčerka«. Gospa »Želinska«, njena nečakinja, pokazala je, da je s svojim krasnim glaskom in govorom kos svoji nalogi. — Veselilo me je, da je šlo vse v tako lepem redu. Živeli Kozinci, le tako naprej! Pokazali ste s to veselico, da ste narodnjaki na pravem mestu ter da zmorete mnogo.

Bog dal, da bi se kmalu zopet videli na taki izborni veselici.

Politični pregled.

TRST, 17. februarija 1899.

K položaju. Med onimi, ki vihajo svoje nosove radi manifesta čeških državnih poslancev in ki usiljujejo tem poslednjim svoja cena svarila, je tudi ono krdelec v poljskem »kolu«, ki od nekdanj intrigira proti zvezi Poljakov s slovanskimi skupinami ter goni neprestano vodo na mlina nemških liberalcev. To krdelec je sicer majhno — naštel bi je menda lahko na prstih jedne roke — ali glasni so dovolj, da se svojimi izjavami v klubu in po časopisih dajejo moralnega podkrepljenja onim, ki ravno sedaj delajo s pomočjo vseh zvijač in intrig, da bi razgnali večino. Čim so že nemški liberalci jeli viti svoje roke radi »nečuvne objestnosti«, ki baje zveni iz češkega manifesta, prihitel je tudi jeden teh poljskih gospodov se svojim polencem, da je vrže v ta zubelj, in pripomere tako, da bode gorelo še bolj. Prihitel je v »Information« z očitanjem, da Čehi zahtevajo — preveč. Menil je, da treba obstrukcijo potolažiti s tem, da Čehi odjenjajo od svojih aspiracij, to je: Čehi naj se kar uklonijo pred obstrukcijo! Kuriozni mešetarji so to za spravo — kaj ne?! Hvala lepa za tako spravo, ki ne bi bila družega, nego sramotna kapitulacija pred nasprotnikom! S takimi insinuvacijami si upajo bližati se narodu, kakoršen je češki!!

Sedaj se je oglasil neki češki poslanec v istem listu, da se primerno zabvali za take nasvete in da pouči zajedno, kake pogubne posledice bi bile nezogibne, ako bi se Slovani dali zavesti, da bi z grešno odjenljivostjo pripomogli obstrukciji do takega vspela. Jeden sam korak, ki bi se storil na tej opolzli poti, značil bi nesrečo za Avstrijo. Jeden samkrat naj bi zagrošili tako odjenljivost in nikdar več bi se ne moglo zgoditi ničesar, česar ne bi hotela ostrukeija!

Gotovo pa je, da bi kmalu občutili tudi Poljaki, po čem bi potem dišalo Wolf-Schönererjevo maslo. Spravljivost je lepa reč z ljudmi, ki hočejo vračati spravljivost za spravljivost. Ali z ljudmi, ki zahtevajo kakor pogoj za spravo samoubojstvo onega, s katerim se hočejo »spraviti«, s takimi ljudmi naj se ne govori preveč o spravljivosti, ker se to navadno tolmači kakor slabost. Nemei zahte-

vajo kakor pogoj ne le odpravo jezikovnih naredeb, ampak tudi uvedenje nemškega državnega jezika!! In v ožigled takim zahtevam naj bi bili mi odjenljivi?!

Sicer pa povdarja dotični češki poslanec zopet in zopet, da Čehi radi privole v odpravo jezikovnih naredeb, ako se iste nadomeste s poštenim jezikom in zakonom. In pravi potem: Čehi so pripravljani za mir in radi podajo roko v spravo. Ali da bi kapitulovali pred obstrukcijo in da bi se odpovedali svojim podedovanim pravam, tega ne more zahtevati noben pravičen človek, in tega tudi ne store nikdar!«

Kje je torej objestnost? Odgovore naj nam vsi tisti »dobri« svetovalci, nemški in poljski in če jih je še kaj — kje drugje!

Iz današnjih vesti bi bilo posneti, da je bil finančni minister dr. Kaizl včeraj vsprejet od cesarja v daljši avdijenci. Na to je imel minister-ski svet tri ure trajajoče posvetovanje. Nadalje zatrjajo današnje vesti — v potrdilo tega, kar smo mi rekli včeraj — da grof Thun dosedaj niti mislil ni na odstop, ali na odpravo jezikovnih naredeb. Iz tega je sklepati, da so nemški novinarji še svojimi vestmi o krizi in o razpadu večine le tolkli po grmih, ne bi-li iz tega ali onega grma vendar-le skočil kakov zajec!! Za sedaj — vse kaže tako — ne bode ni jednega ni drugega. Ako priporoča takov češki radikalec in nemirnež, kakoršen je dr. Gregr, naj Čehi ostanejo v večini in naj zaupajo grofu Thunu, potem je to precej gotovo znamenje, da večina hoče ostati skupaj in da je voljna podpirati sedanjo vladu. To pa bi bili dve okolnosti, ki govoriti na glas proti onim, ki so te dni tako glasno kričali v svet, kar so — želeli.

Dopolnilna volitev za deželni zbor goriški. Za dopolnilno volitev na mesto odstopivšega grofa Frana Coroninija je proglasilo italijansko politično društvo goriško »Unione« odvetnika dra. Kamila Eggerja svojim kandidatom.

Iz hrvatske opozicije. Baron Rukavina je položil toliko čast predsednika kluba stranke prava, kolikor kluba koalirane opozicije. V izjavi, ki jo priobčuje gospod baron v »Hrvatski domovini«, označa kakor vzrok svojemu koraku to, da se mu vidi nastopanje stranke in vse inteligencije naroda premlačno in premalo odločno. Želel je odločnejše parlamentarne akcije od strani opozicije, ali menda ni našel v lastni stranki one podpore, kakoršnje je hotel. Sicer pa ostaja zvest stranki prava in jo hoče podpirati.

Nemei med seboj. Čim je bil otvorjen na Dunaju sloveči občinski »Rathauskeller«, že je prišlo v tej pivnici do slovesne manifestacije nemške gemeinbürgerschaft: do poboja med nemško-nacijonalnimi in krščansko-socijalnimij dijaki. Manifestacija je našla svoj slovesen zaključek v tem, da so nemškonacijonale položili na hlad.

Prav za prav niso taki dogodki nič posebnega med nemškimi dijaki. Toda tu ni stvar brez vsacega pomena tudi na političko stran. Temu pretepu gotovo ni bila vzrok le mladeniška razsposajenost, ampak je iskati pravega vzroka v nasprotju strank. Ti gg. dijaki, ki so si razbijali nosove v novem ratbauskerlerju, so vendar mladiči onih starišev, ki se smrtno sovražijo v javnem življenju. Krščanska socijalna stranka mora pobijati židovskoliberalno, kajti le v tej borbi je opravičen nje obstanek. Ta borba je torej nje življenski pogoj. To pa čutijo tudi sinovi-dijaki in si v varovanje svojih in svojih starišev strankarskih načel — razbijajo nosove.

In v hip, ko se stariši sovražijo iz srea in ko sinovi s pobijanem nosov varujejo stranki starišev pravo do obstanka, pa stikajo isti stariši skupaj glave in kujejo ukupne programe proti Slovanom in naglašajo svojo — zloznost!! Kakor se vidi, tudi v političkem življenju ni še izumrl humor. Sosebno pa v političnem življenju avstrijskem je mnogo smešnega, odkar so je prosvetljeni Nemei jeli pretvarjati v — karikaturu.

Predsednik francoske republike — mrtev. Kakor strela z jasnega nas je zadela vest o nagli smrti predsednika francoske republike, Feliksa Faure-a. Ta vest je gotovo napravila senzacijo po vsem svetu. Zlasti pa je pretresla gotovo republičane same. Pokojnik je bil obče spoštovan zbok odkritega, poštenega značaja svojega, bil je

na glasu kakor zvest sin domovine, ali v največo zaslugo mu je štel ves narod to, da je za njegovega vladarstva spojil toli tesno odnošaje Francije z odnosaji Rusije in tako pripomogel prvi zopet do velečastnega mesta v evropski konstelaciji. Njegova smrt pomenja velik udarec za republiko, prvič že radi ugleda, ki ga je užival, potem, ker je zginil tako nepričakovano, in v tretje, ker ga je vzela smrt prav v trenutkih, ko je razburjena in razorana vsa Francija od vrha do tal vsled afere Dreyfusove in raznih drugih afer, ki so v zvezi žujo. Mnogim vprašanjem, ki razburjajo duhove, se pridruži sedaj še novo, usodno, morda življensko: kdo bode naslednik Feliksu Faure-u?! To vprašanje je tako usodno, da bode gotovo že v vseh ustih, še predno polože Faure-a v hladno zemljo.

Domače vesti.

Umrl je nocoj po noči svetnik tukajšnjega višega dež. sodišča, g. Josip baron Fluck.

Maskarada »Tržaškega Sokola«. Tu sem torej, gospod urednik, se svojim poročilom. Malce sem se res zakasnil, toda nadejam se, da mi odpustite to Vi in cenjeni čitatelji Vaši. Saj veste, dan po maskaradi, ko bi bil moral vzeti v roko svoje pero, je bil — pustni torek. Tega pa Vam menda ne treba praviti, kaj pomenja za nas mlade poročevalce tržaški pust. V sredo pa sem šel — res nisem mogel drugače, verjemite mi! — k sv. Ivanu na tradicionalno pokopavanje pusta.

Tako Vam prihajam še le danes. Pa to ne škodi, saj mi še vedno istotako živo vibrirajo v duši vsi oni utisi, ki sem jih prejemal na lepi letošnji maskaradi »Tržaškega Sokola«.

Ali naj Vam za prvo kar sumarično povem svojo sodbo?! Bodi Vam: bila je krasna in gotovo lepša, nego so bile vse prednice njene. Pa je tudi moralo biti tako, saj je ta tradicionalna zabava naša letos praznovala svojo — desetletnico. Imeli smo torej tudi mi »Sokoli« svoj jubilej v dobi jubilejev. Le žal mi je, da ni bilo med nami onega, po čegar zaslugi se je uvela ta predpustna zabava, ki uživa od prvega začetka in če dalje bolj vse simpatije tržaškega Slovanstva. Da je bil naš Ferdo na letošnji maskaradi, radoval bi se bil iz srea, ko bi videl, kako bujno se je razvila njegova ideja.

Gledališče je bilo lepo odličeno, sijajno razsvitljeno in — polno do zadnjega kotička. Najlepša dika pa so bile lože, napolnjene vencem krasnih slovenskih dam in zastopnikov našega razumnštva. To poslednje moram pohvaliti še posebno. Zastopane so bile malone vse odlične družine naše. Došlo je tudi deputacij vseh slovenskih društev tržaških, potem iz Sežane, iz Postojne, Prvaškega in Solkanskega »Sokola«; videl si deželnih poslancev iz Istre itd. itd. V največe zadoščenje nas vseh pa moram zabeležiti, da je bila to — slovenska maskarada, kajti počastilo jo je z svojim obiskom mnogo zastopnikov bratskih nam narodov: češkega, hrvaškega in srbskega; med poslednjimi je bil tudi srbski konzul.

A kakovo življenje je bilo še le doli v dvorani, kjer sta vladala pošteno predpustno rajanje in zdrav humor.

Mask je bilo obilo. Mnogo jih je bilo v različnih fantastičnih maskah, a mnogo tudi v kostumih. Tu si videl Grkinjo žarečih očij, vitko Poljakinjo, prikupljivo okoličanko, srednjeveškega viteza z — modernim obrazom; tam se je sukala navihana Ciganka-vedeževalka, a resen Arabec je motril to njemu ne prav umljivo rajanje belokozcev; da je bilo običajnih »pierotov« in »elovnov« vse polno, to se umeje ob sebi. Onega, prav po italijanski kričavega in nadležnega »Napolitajnerja«, je bilo polno vse gledališče. Senzacija pa je vzbudil prihod ameriških milijonarjev, ki so bili nečuvno radodarni se svojimi novimi in svitlimi — polnoviči. Kako majestetično in prav po angleški bahato so stopali po gledališču, motreči občinstvo se svojimi daljnogledi in beležic pridno vsa opazovanja svoja. Njih dr. Gould pa je bil neznošno usiljiv se svojimi zdravniškimi recepti — lepim damam. Ni jedna ni bila varna pred njim.

A kaj še, ko sta prišepala v dvorano se svojim ogromnim »lajerkostnom« berača Boštjan in Tine iz »Klanfurt«. To je bil splošni haló in vse ju je obsulo, ko je šepavi Boštjan se spremljevanjem »lajerkostna« in »kinezarskega basa« peval

svoje najlepši pesmi. Soglasna sodba je bila, da je bila to originalna in izborna ideja. Ta skupina je potisnila marskarado na nje višek.

Seveda je berač Boštjan tudi — beračil.

Toda ta večer je bil nobel: ni beračil za »jeruša«, ampak za našo dijaško ustanovo. Naprosil nas je, da se v njegovem imenu zahvalimo vsem darovateljem.

Mnogo in marsičesa bi bilo še omeniti, toda poročilo bi mi postalo preobširno. Zaključujem je torej: maskarada je bila krasna! Vse je bilo lepo. Plesalo se je in radovalo kakor za stavo. Jaz bi vedel le za jeden sam nedostatek na letošnji maskaradi — prehitro je minola.

»Sokolu« pa čestitam iz srea na tem vspehu, to tem bolj, ker je podal zopet dokaz, da ravno on je nekaka vez med vsemi sloji tržaškega Slovanstva. Te simpatije, ki jih uživa v narodu, naj mu bodo v vsodbu in jamstvo, da srečno prebije momentanno zadrego, v kateri se nahaja vsled tužnih razmer tržaških. Na zdar!

Na maskaradi »Sokola« je nekdo zgubil zlat prstan. Ako je kdo našel to dragocenost, naj jo izvoli prinesiti v naše uredništvo. Dobi tudi primerno nagrado.

Nikar ne bodimo premeški! Dopisnik »Naše Sloge« iz Opatija graja, da tamošnji rodoljubi nekoliko preradi vabijo nekatere predstavnike laškega življa na naše narodne veselice. On meni, da nam je od škode toliko prijateljstvo kolikor bližina takih ljudi. Mislečemu človeku ne treba dokazovati tega. Jeza, ki so ga italijanski kolovodje postavili med svoj in naš narod, mi ne moremo in ne smemo podirati, ako nočemo, da se naše delo za narodni blagor ne popači v škodljivi oportunistem, ki je oče pogubnemu indiferentizmu. O žalostnih posledicah, ki jih poraja oportunistem, se lahko prepričamo sami, ako vržemo le jeden pogled na bedni in žalostni položaj reških Hrvatov. Tudi tam so se naši bratili z iredento, sedaj pa vidimo, kam jih je dovelo to. Tudi drugod, sosebno v Dalmaciji, bi mogli najti žalostnih posledic takim pojavom. Zato se ne sme dopuščati, da bi se pod kakoršnjosibodi krinko zanašala ta golazen tudi v nas. Z vsemi silami svojimi moramo delati na čisti narodni podlagi, visoko držeči svojo narodno zastavo. Naša vrata hočemo zapirati onim, ki nam odrekajo celó pravico do življenja. To naj si zapomnijo oni, ki drugače mislijo o stvari, bodisi iz prijateljstva do pojedinih oseb, ali pa radi drugih ozirov.

To svarilo »Sloginega« dopisnika je gotovo vredno, da resno razmišljamo o njem mi in morda tudi rodoljubje v — Ljubljani.

Bog je velik! Iz Baške pišejo »Naši Slogi« med drugim: Ne zato, ker se veselimo tuje nesreče, ampak v dokaz, da pravica božja ni prazna beseda, navajamo tu sledeče.

Od onih, ki so se povodom zadnjih volitev najbolj potegovali za to, da bi bil obsojen naš župan Pajalič, ker je bil pridržal za nekoliko ur v svojih pisarni zloglasnega hujskača in agitatorja — od onih torej je že jeden obsojen radi goljufije, in ječi v temnici; drugoga bode sodila porota v Gorici tudi radi goljufije, a tretji je tudi že prijavljen sodišču radi — goljufije. Na vsem tem pa je značilno to, da proti nijednemu te trojice ni bila uložena tožba od strani Baščanov, ampak od vnanjih političkih somišljenikov njihovih. Da, Bog je velik. On sicer ne plačuje vsake sobote, ali plačuje gotovo in — pravično!

Zanimiva vskljena razprava se je vršila večer pred deželnim sodiščem ljubljanskim. Tudi mi smo bili sporočili svojedobno, kako je bil obsojen v I. instanci gospod občinski svetovalec ljubljanski, dr. Hudnik, ker ga je tožila kranjska vlada radi neke interpelacije v občinski, seji s katero je opozarjal na nezakonito postopanje vlade na gradbi deželnovladnega poslopja v Ljubljani.

Mi smo takrat kar strmeli na občutljivosti kranjske vlade, sosebno ko vidimo, kakih stvari utikajo vladni organi v žep marsikje drugje — in morda tudi v Trstu — ne da bi slavnim oblastim prihajalo na misel, da bi iskali kje zadoščenja. Mi gotovo nismo za proganjanje in ne želimo ne tu in ne nikjer, da bi vlada s proganjanji hotela dušiti svobodo govora in kritike, ali to nam vendar ni šlo v glavo, da bi bila vlada tako grozno občutljiva ravno in jedino le se slovenskimi občinskimi zastopi.

Včeraj se je torej vršila vskljena razprava in zadovoljstvom beležimo, da je druga instanca rešila gosp. dra. Hudnika vsake krivde, utemeljuje svojo razsodbo s tem, da sti bili interpelacija g. svetovalec dra. Hudnika do župana ljubljanskega, in njegova izjava, ki jo je podal na županov odgovor, le opravičena kritika.

Nadejamo se, da po tej razsodbi mogočni gospodje na kranjski vladi pridejo do blagodejnega spoznanja, da tudi njih ni smeti ravno hvaliti, kadar so kaj — grošili!

Redni občni zbor bode imelo »Pogrebno društvo pri sv. Marij Magd. spodnji« v nedeljo dne 19. t. m. ob 2. uri pop. v prostorih g. A. Miklavca hšt. 209.

Vabilo. Odbor pevskega društva »Kolo« vabi pevke in pevce, da gotovo pridejo v nedeljo na pevsko vajo. Koncert je pred durmi, zato treba da redno zahajamo na vaje, osobito sedaj, ko se nam je naučiti več novih krasnih zborov.

Iz Trebč nam pišejo: Dne 12. t. m. se je ustanovila tu zavarovalnica za govejo živino. V načelnistvo so bili izvoljeni: Valentin Kralj, posestnik hšt. 115, načelnikom, Anton Kralj hšt. 127, namestnikom, Anton Požar, učitelj, tajnikom, Anton Kralj, cerkovnik, blagajnikom, Jakob Kralj hšt. 81, Martin Kralj hšt. 21, Jernej Kralj hšt. 38, odborniki; Josip Možina hšt. 1, Martin Kralj hšt. 87, Andrej Kralj hšt. 15, sodni cenilec, ogledniki; V nadzornistvo: Anton Kožel, duhoven v Trebčah, Matej Hreščak hšt. 16 in Andrej Možina hšt. 83, posestnik v Trebčah. Društvu je pristopilo 65 udov. Živine bode zavarovane 160 glav.

Iz letnega zdravstvenega poročila mestnega fizikata. Po tem poročilu, ki je izšlo ravnokar, je bilo l. 1898. v Trstu povprečno 165.202 prebivalcev. Otrok se je rodilo minolega leta 5159 (2670 moških in 2476 ženskih) ali 31.23 od tisoč. Umrl je 1898. l. 4654 oseb (2382 moških in 2272 ženskih), t. j. 28.17 od tisoč. Največ jih je umrlo meseseca februarja (495), najmanj meseca maja (295.)

Različne vesti.

Najdražje kovine na zemlji. Mnogi menijo, da je zlato najdražja kovina. Temu pa nikakor ni tako. List »Mining and Scientific Press« prinaša sestavek, v katerem našteva nič manj nego 26 prvih, ki so večje vrednosti nego zlato. Seveda je vrednost imenovanih elementov pravzaprav le namišljena in je jo ceniti le po redkosti dotičnih kovin. Na teh kovinah ni moči iskati praktične koristi že radi tega, ker se nahajajo v premali množini. Kakor najdragoceneja prvina se označuje element galij, katerega je De Boishandran leta 1875 našel v neki cinkovi svetlici iz pirenejskega pogorja in katerega so pozneje našli tudi v drugih cinkovih rudah, toda vedno v izredno mali množini. Najbolj je v sorodu aluminiju; kovina se blesti modrikasto-belo. Vrednost galija ceni rečeni list, kilogram na 630.000 kron; ta kovina bila bi torej 230-krat dražja nego zlato. Za to dragocenostjo zaostajajo daleč vse druge snovi. Kakor najdragoceneji element za galijumom je imenovati vanadium, ki se v njegovih zvezah porablja v različne tehniške svrhe; kilogram čistega vanadiuma se ceni na 99.000 kron. Na tretjem mestu se imenuje rubidium, ki pa brezdvobeno pade v ceni, ker se ga je našlo na Norveškem v večji množini. Cenijo ga na 76.500; za tem glucinium po 52.800 kron. Troje nadaljnih snovij cenijo po 45.000 kron; le-te so lantium, lantan in kalcium.

Marsikdo bo vpraševal začudeno, čemu naj bi bil baš kalcium 18-krat dražji nego zlato, ko pa je glavna snov navadnega apna — toda izdelovanje čistega kovinskega kalciuma se je posrečilo še-le najnovjeji čas in zahteva zelo izrednih tehniških pripomočkov; v trgovini ga bode sploh še težko dobiti, osobito, ker se na zraku spreminja takoj. Štirje nadaljni elementi: indium, tantalium, ytrium in didyum se cenijo po 50.650 kron za kil. Za temi je naštetih še naslednje snovi, ki so vse dražje nego zlato, namreč: strontium (38.500), erbijum (33.700), rutenium (24.700), niobium in rodium (po 22.500), barijum (18.000), titanium (10.000), zirkon in osmium (po 95.50, uran 9000), paladium (5150), telur in krom (po 4500 kron). Za temi še le pride zlato, katerega se ceni kilogram na 2750 kron.

Plakati. Več nego 300 arhitektov je poslalo peticijo na svēt londonske grofije, v kateri se pri-

tožujejo radi zlorabe plakatov. V nekaterih delih londonskega mesta so hiše od tal do strehe pokrite s plakati, in sicer ne le stene, nego tudi okna. Posetniki teh hiš imajo čeli dan plinovo luč in dobivajo za to plaktiranje visoke plače. Na neki hiši, kjer se križajo ulice, ni videti več nobenega okna, celo vrata so pokrita s plakati, in notri je tema kakor v podzemski jami. Nekaterim hišnim posestnikom neso ti plakati več, nego pa oddaja stanovanj.

Drastična sodba o Lahih. »Kölnische Zeitung« je pred kratkim priporočala nemškimi posestnikom, naj si pomagajo z Lahii, ker nedostaje domačih kmetijskih delavcev. »Korrespondenz des land. Vereins für Rheinspreussen« je na ta predlog odgovorila z odločnim protestom, rekši, da bi bili Lahii za vso deželo prava nesreča. Imenovani list konstatuje, da so Lahii na tako nizki kulturni stopnji, da bi potisnili standard of life nemških delavcev na nižji nivo, in da so silno nevarni javni sigurnosti. To se čuti v južnih delih Badenske, kjer je veliko laških kmetijskih delavcev. V zadnjem zasedanju porotnega sodišča v Freiburgu v B. je bila polovica obsojencev iz Italije; a tega vendar noben Nемец ne more želeči, da bi prišli v deželo ljudje, ki vse prepire rešujejo najraje z bodalom.

Konečno pravi rečeni list, da Lahov tudi zagadatelj ne kaže klicati, ker so popolnoma nerabni za živinorejo, češ, Lahii so razupiti po vsem svetu radi grozovitosti, s katero trpinčijo živali.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Opatija 17. Na občinskih volitvah v I. razredu v Veprincu zmagali naši. Živio!

(Veprine je v nasprotnih rokah in je na vsakih volitvah prednjačil v borbi proti narodni stranki. Uredništvo).

Dunaj 17. Zastopniki vseh držav prihajajo na francosko poslaništvo. Med prvimi je bil apostolski nuncij Taliani, da izrazi svoje sožalje.

Dunaj 17. Listi menijo, da je pričakovati skoro, da bode vsprejeta prošnja barona Banffyja za odpuščenje. Kakor njegovega naslednika imenujejo согласно Kolomana Szella.

(V nasprotju s to vestjo pa zatrja hkratu ogerski korespondenčni birô, da baron Banffy do tega trenutka še ni podal svoje ostavke. Seveda je tako oficijozno oporekanje mnogokrat nezanesljiveje znamenje, da je res, kar trdijo oni drugi. Ured.)

Pariz 17. Razne osebe iz obližja pokojnega predsednika hoté vedeti, da so bile njega zadnje besede le-te: Oduščam vsem, ki so me žalili.

Pariz 17. Sinoči ob 11. uri 30 minut so se sešli ministri v posvetovanje, da določijo dan sklicanja kongresa v Versailles za volitev novega predsednika. Izvrševalna oblast je začasno poverjena ministerskemu svetu. Danes zjutraj so se sešli ministri zopet, da določijo potrebno za pogreb. Misli se, da se kongres v Versaillesu snide jutri.

Pariz 17. Smrt predsednika Faure-a je prišla povsem nepričakovano. Zvečer je sedel v svojem kabinetu. Po 6. uri je čutil, kako mu prihaja slabo. Ravnatelj kabineta je hitro poslal po zdravnike, toda le-ti niso mogli pomagati več. Faure je skoro zgubil zavest, a ob 10. uri je izdahnul svojo dušo.

Faure je že vse zadnje dni čutil neko slabost v nogah, a sinoči ga je zadela kap. Ko mu je prišlo slabo, sti prihiteli žena in hčere njegove, od katerih se je poslovil. Zahvalil se je ravnatelju za njega zvesto službovanje in spominjal se je tudi svojega sluge.

Vest o smrti predsednika je pretresla vse prebivalstvo. Vendar vlada povsodi mir in red. Politiški krogi so uverjeni, da volitev novega predsednika ne provzroči nikakih težav. Kandidatje so baje: Dupuy, Loubet, Méline in Deschanel.

Pariz 17. Vse novinstvo govori globokim sočutjem o pokojnem predsedniku.

Rim 17. Sveti oče se kaže globoko užaljenega vsled smrti predsednika francoske republike. V pogovoru s kardinalom Rampollo je rekel, da je ta izguba tem huja, ker še vedno nadaljuje razburjenja v Franciji. Iz Vatikana so brzjavili nuncijaturi v Parizu svoje sožalje na smrti predsednika.

FILIJALNA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novel za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{4}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnočno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrežni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vloški v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.



Ovet proti trganju.

(Liniment caspici).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, ganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nv

Razpošilja z obratno pošto najmanje dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

PRSNI PRAH (prah za izvoščeke)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim kataričnim afekcijam. Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“ občinska palača, Trst. Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Služba korespondenta.

Podpisani sprejem spretnega in vestnega, korespondenta in knjigovodjo, veščega slovenskemu oziroma hrvaškemu, italijanskemu in nemškemu jeziku z dobrimi spričevali.

Prednost dajem onim, ki so večši kožarskemu obrtu. — Plača po dogovoru.

And. Jakil,

kožarska tovarna v Rupi
pošta Miren pri Gorici.



TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posebri v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni stem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!



Pserhoferjeva

lekarna „Pri zlatem državnem jabolku“

na Dunaju I., Singerstrasse šte. 15.

J. Pserhoferjeve čistilne krogljice

so davnoskušeno, lahkočistilno od več zdravnikov občinstvu priporočano domače sredstvo. Te krogljice so iste, poznane pri občinstvu že več desetletij pod imenom „J. Pserhoferjeve kričistilne krogljice“ ter se izdelujejo pristne jedino v lekarni „Pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj I, Singerstrasse št. 15.

Teh krogljic stane: jedna škatljica s 15 krogljicami 21 nč., jeden zavitek z 6 škatljicami 1 gl. 5 nč. Ako se znesek predplača, stane s poštnino vred: 1 zavitek krogljic 1 gl. 25 nč., 2 zavitka 2 gl. 30 nč., 3 zavitki 3 gl. 35 nč., 4 zavitki 4 gl. 40 nč., 5 zavitkov 5 gl. 20 nč., 10 zavitkov 9 gl. 20 nč. (Manje od jednega zavitka se ne pošilja.)

Prosilno, da se izrečno zahteva »J. Pserhoferjeve čistilne krogljice«.

in paziti je, da ima pokrov vsaki škatljici isti podpis J. Pserhofer v rdečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

J. Pserhoferjev balzam za ozeblino, 1 posodica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.

J. Pserhoferjev trpotčev sok, za ločenje sliza 1 steklenica 50 nč.

J. Pserhoferjev balzam za goltanec, 1 steklenica 40 nč.

Stoll-ovi kola-preparati, izborno krepljeno sredstvo za želodec in živec, 1 liter kolavina ali eliksirja 3 gl., pol litra 1 gl. 40 nč., četrti litra 85 nč.

J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec (prej imenovana žiljenska esenca). Rahlo raztopljajoče sred-

stvo, ki upliva kreplino na želodec pri zabasanju, 1 bočica 22 nč., 1 ducet 2 gl.

J. Pserhoferjevo mastilo za rane, 1 steklenica 50 novčev.

J. Pserhoferjeva tanokininska pomada pospešuje rast las, jedna škatljica 2 gl.

Ranocelni obliž od pok. prof. Steudel-a, 1 lonček 50 nč. prosto poštnine pa 75 nč.

Universalna čistilna sol A. W. Sulricha domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, jeden omot 1 gl.

Razven imenovanih izdelkov so deloma v zalogi vse v avstrijskih listih napovedane tu- in inozemske farmacevtske specialitete. Na zahtevanje poskrbuje se točno vsako v skladišču ne nahajajoče se blago po nizki ceni.

Razpošiljanja po pošti se vrše točno, a treba je denar doposlati naprej; večja naročila tudi po poštnem povzetju.

Pri pošiljavi denarja po poštni nakaznici stane porto veliko manj, kakor po povzetju.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razuz nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Aquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škledju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenoi! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravie.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“